

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.1.077/2009/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. március 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A számvitel rendje megsértésének vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt és védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.80.068/2008/10. számú ítéletét és a Fővárosi Bíróság 24.Bf.5245/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. szeptember 15. napján kihirdetett 5.B.80.068/2008/10. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki számvitel rendje megsértésének vétségében [Btk. 289. § (3) bekezdés]. Ezért őt 2 évre próbára bocsátotta.

A megállapított tényállás szerint az 1954-ben született terheltet a Pesti Központi Kerületi Bíróság az 1996. december 13. napján jogerős a 16.B.4624/1996/2. számú határozatával csődbüntett miatt

végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett 8 hónap börtönre ítélte.

A terhelt 2003. december 8. napjától volt az O. Kft. önálló képviselőre jogosult ügyvezetője.

A Fővárosi Bíróság a 25.Fpk.0-05-001105/9. számú végzésével 2005. november 25. kezdő nappal elrendelte az O. Kft. felszámolását és kijelölte a felszámolót.

A felszámolásra irányadó 1991. évi IL. tv. (Cstv.) 31. §-a alapján az adós gazdálkodó szervezet utolsó felelős vezetőjének a kötelezettsége volt, hogy a felszámolás kezdő napját megelőző nappal záróleltárt, valamint éves beszámolót, egyszerűsített éves beszámolót vagy egyszerűsített mérleget, továbbá adóbevallást és az eredmény felosztása után zárómérleget készítsen és ezt a felszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül a felszámolónak és az adóhatóságnak átadja.

A felszámoló első ízben a társaság székhelyére küldött meg egy felszámolási útmutatót, rögzítve az eljárás megindításával kapcsolatos ügyvezetői kötelezettségeket. A küldeményt egymás után két alkalommal megküldték az ügyvezető cégbíróságon bejegyzett lakcímeire is.

A küldemény a társaság székhelyéről „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel, a terhelt lakcíméről pedig „nem kereste” jelzéssel került visszaküldésre.

A felszámoló a küldeményt megküldte a terheltnek az E. Kft. székhelyére is tekintettel arra, hogy a terhelt e társaság tagjaként is bejegyzésre került. A küldeményt 2006. március 29-én a társaság kézbesítési megbízottja átvette, majd telefonon jelezte, hogy a küldemény tévesen került átvételre, azonban azt nem jelölte meg, hogy miért.

A terhelt a fentiek szerint tudomást szerzett a felszámolás elrendeléséről. A kijelölt felszámolóval azonban a kapcsolatot nem vette fel. Nem készítette el és nem adta át a Cstv. 31. §-ának (1) bekezdésében megjelölt iratokat sem, ezért a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő lezárására került sor. Az eljárás során 19.400.000 forint hitelezői igény nem került kielégítésre.

A terhelt a fenti magatartásával a felszámolási eljárás eredményes lefolytatását teljes egészében meghiúsította.

A bizonyítékok értékelése körében rögzítette az elsőfokú bíróság (ítélet 3. oldal 5. bek.), hogy a terhelt sorozatosan kitért a felszámolással kapcsolatos különböző felhívások és határozatok

átvétele elől. Ez is bizonyítja, hogy pontosan tisztában volt vele, ki és milyen okból keresi, és az iratokat szándékosan nem vette át.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2009. július 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 24.Bf.5.245/2009/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében megváltoztatta. A terhelt próbára bocsátását mellőzte és őt 400 napi tétel (400 forint egy napi tétel összegű), összesen 160.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével egyezően rögzítette: a terheltnek a tényállásban rögzített magatartásából egyértelműen megállapítható, hogy szándékosan és tudatosan nem vette át a neki címzett hivatalos iratokat (másodfokú ítélet 2. oldal 4. bek.).

A Fővárosi Bíróság a jogi indokolás körében rámutatott arra is, hogy a terhelt cselekményének elbírálása körében a Btk. 2. §-a szerint az elbíráláskor hatályos, enyhébb jogszabályi rendelkezések kerültek alkalmazásra.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt és védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 373. § (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel, a 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a bíróság törvényes vád hiányában járt el.

Az indítvány szerint a vádirati tényállásnak az a része, hogy „a vádlott tudott a felszámolás elrendeléséről”, nem minősíthető konkrétan körülírt cselekménynek, konkrétan megtörtént eseménynek. A vádirat idézett tényállási része szerinti cselekmény akkor lenne konkrétan körülírt, ha tartalmazná, hogy a terheltnek hogyan jutott a tudomására a felszámolás elrendelése.

Miután a vád szerint a terhelt tudott a felszámolásról, az ítélet szerint pedig nem tudott azért, mert tudatosan elmulasztotta azokat az intézkedéseket, amelyek akár a felszámolásról való tudómszerzéséhez is vezethettek volna, ezért a bíróság a terhelt tudattartalmát illetően a vádtól teljesen eltérő tényállást állapított meg. Ezzel megsértette a törvényes vád követelményét.

A terhelt és védője mindezek alapján a marasztaló jogerős döntés hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3116/2009. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a vádelv sérelme nem valósult meg. A marasztaló jogerős döntés a vádirattal egyezően

tartalmazza, hogy a terhelt tudott a felszámolás elrendeléséről. Ez a megállapítás az elsőfokú ítélet tényállásában (2. oldal 4. bekezdés) szerepel is. A felülvizsgálat során - a Be. 423. §-ának (1) bekezdése folytán - e tényállás irányadó.

Miután a Be. 373. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, illetve a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában megjelölt más eljárási szabálysértés sem valósult meg, a Legfőbb Ügyészség a marasztaló jogerős döntés hatályában fenntartását indítványozta.

A meghatalmazott védő a Legfőbb Ügyészség átiratára írásban észrevételeket tett, amelyben a felülvizsgálati indítványban foglalt érveit változatlanul fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a felülvizsgálati indítványát fenntartotta.

A legfőbb ügyész képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta és a marasztaló döntés hatályában fenntartását indítványozta.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - Be. 373. § (1) bekezdésének I/c) pontjában foglalt - okból, valamint a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A Be. 373. §-a (1) bekezdésének I/c) pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az eljárást megszünteti, ha az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A Be. 2. §-ának (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

A felülvizsgálati indítvány szerint a vádirati tényállásnak az a része, hogy „a vádlott tudott a felszámolás elrendeléséről” azért nem minősíthető konkrétan körülírt cselekménynek, konkrétan megtörtént eseménynek, mert az idézett tényállási rész szerinti cselekmény akkor lenne konkrétan körülírt, ha tartalmazná, hogy a terheltnek hogyan jutott a tudomására a felszámolás elrendelése.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint önmagában a felülvizsgálati indítvány alapján az állapítható meg, hogy a terhelt és a védő valójában nem is azt állítja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény nem felel meg a törvényben megkövetelt „pontosan körülírt cselekmény” fogalmának. Tulajdonképpen azt sérelmezi, hogy a bíróság által értékelt bizonyítékokból nem következik ez a ténymegállapítás.

A Legfelsőbb Bíróság a vádirat és a jogerős ítélet egybevetése alapján megállapította továbbá, hogy a bíróság – e körben – az ügyészi váddal egyező tényállást állapított meg.

A terhelt és a védő a törvényes vád hiányára hivatkozással valójában a jogerős ítéletben megállapított tényállást támadja. A felülvizsgálati eljárásban azonban a tényállás helyessége, a bizonyítékok értékelése nem támadható. A Be. 423. §-ának (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható.

A felülvizsgálati eljárásban kötelező tényállás szerint a terhelt tudomást szerzett a felszámolási eljárás elrendeléséről, a kijelölt felszámolóval azonban a kapcsolatot nem vette fel. Tudta továbbá, hogy a gazdálkodó szervezet ügyvezetőjeként teljesíteni kell a Cstv-ben előírt kötelezettségeit. Ennek ellenére nem készítette el a törvényben előírt iratokat, ezért végül a felszámolási eljárás megghiúsult és az egyszerűsített felszámolás elrendelésére került sor.

A kifejtettekre figyelemmel nem valósult meg tehát az az eljárási szabálysértés, amelyre hivatkozással a terhelt és a védő a felülvizsgálat lefolytatását kezdeményezte.

A Legfelsőbb Bíróság mindezek alapján – miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatot – a Be. 426. §-a alapján – a hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten

előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2010. március 11.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor s.k.
előadó bíró, Dr. Kiss Sándor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné